



OBČASNÍK RUŽOMBERSKÝCH EVANJELIKOV
DEDIČSTVO

číslo 1/2008

ROČNÍK 12



Z obsahu čísla: • Slovo na úvod • Krv tvojho syna • Hymna lásky
• Zármatok • Temperamenty



SLOVO NA ÚVOD

Či veríš tomu?...

„Áno Pane, ja som uverila,

že si Ty Kristus, Syn Boží,

ktorý mal prísť na svet.!“ /J11,27/

Kedysi ma táto odpoveď Marty trochu zarazila. Nie je to náhodou jedna z tých dvoch sestier z Betánie?... A nie je to náhodou práve tá, ktorá o Ježišove „čudné reči“ nemala veľký záujem a radšej pobehovala v kuchyni? Nie je to tá, ktorá dudrala na svoju sestru Máriu, že jej vôbec nepomôže s prípravou pohostenia pre hosťa?

Je to ona! Je to tá Marta z Lukáša 10! Je to tá, ktorú poznám skôr ako ženu príliš zamestnanú, než takú, ktorá by chcela viesť s Ježišom hlboký rozhovor. A zrazu čítam: „Povedala Mu (Marta): Áno Pane, ja som uverila...“

Ona pochopila, čo je podstatné v živote, pochopila, čo je rozhodujúce! Pochopila, že všetko závisí na osobe Pána Ježiša Krista, ktorý je zárukou života. Života teraz i potom.

Jej brat Lazar zomrel. A v tejto chvíli je to naopak. Mária ostáva doma starať sa o príbuzných a susedov, ktorí ich prišli potešiť v zármutku a práve tá, podľa ktorej vzniklo aj slovné spojenie „starostlivá ako Marta“, „opúšťa“ svoju starostlivosť a vychádza naproti Ježišovi.

Akonáhle zbadá Ježiša, dáva najavo svoju vieru. Nepriamo vraví, že verí v Jeho moc (*keby si bol tu, nebol by Lazar zomrel*).

...verí, že medzi Ježišom a Bohom je silný a úzky vzťah (*čokoľvek by si prosil od Boha, dá ti*).

A keď rozhovor naberie hĺbku, prestáva hovoriť o svojom bratovi a vidí už len Pána Ježiša, Božieho Syna, ktorý jej vraví: „*Marta, Marta! Ja som vzkriesenie a život! Či veríš tomu??? Či veríš tomu?*“ A jej odpoveďou je vyznanie jej života: „*Áno Pane, ja som uverila, že Ty si Kristus, Syn Boží, ktorý mal prísť na svet.*“

Tieto jej slová boli krokom do budúcnosti. Spojila odvekú vieru Židov (Mesiáš, ktorý má prísť na svet) s prítomnosťou jej života (ja som uverila) a s budúcnosťou viery kresťanov (Ty si Kristus – Syn Boží).

Nech si akýkoľvek typ človeka, ten, čo načúva Bohu alebo ten, ktorý má mnoho starostí a nepočuje cez ne Boží hlas, raz dôjdeš vo svojom živote k miestu, kde sa stretneš s Ježišom. A môže to byť situácia podobná tej, v akej sa ocitla Marta so sestrou a vtedy ti zaznie otázka: Či veríš tomu???

Rozmýšľaj nad ňou už dnes. Aby si pochopil.

Aby tvoja odpoveď mohla byť aj vyznaním tvojho života.

A môžeš začať podobne:

Áno, Pane, ja som uveril(a), že...

Ďalej je to na tebe.

Zmocnenie Svätým Duchom v osobnom stretnutí s Pánom Ježišom Vám praje

Iлона Bázliková

KRV TVOJHO SYNA

Deň sa skončil, vraciaš sa autom domov. Zapneš si rádio. Začuješ krátku správu o malej dedinke v Indii, kde nejakí dedinčania umreli - náhle a záhadne - na nejakú chrípku, aká tu ešte nebola. Nie je to bežná chrípka, ale zomreli traja alebo štyria. Je to veľmi neobvyklé a preto tam posielajú nejakých lekárov, aby to vyšetrili.

Veľa o tom nerozmýšľaš, ale v nedeľu, po návrate z kostola počuješ v rádiu ďalšiu správu. Nehovorí už o troch dedinčanoch, ale už je to 30.000 dedinčanov niekde hlboko v horách Indie a večer to už je aj v televízií. CNN ukáže krátku správu, smerujú tam ľudia z Centra pre choroby v Atlante, pretože také rýchle šírenie choroby je dosiaľ nevídané.

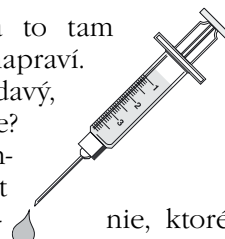
Pondelok ráno, keď vstaneš, je to hlavná správa. Nie je to však už len India, ale aj Pakistan, Afganistan, Irán a skôr, ako si to uvedomíš, počuješ túto správu všade a už dostala aj meno „záhadná chrípka“. Prezident sa vyjadril, že on a všetci sa modlia

a dúfajú, že sa to tam všetko znovu napraví. Ale každý je zvedavý, ako to zvládneme?

Odrazu francúzsky prezident urobí vyhlásenie, ktoré šokuje Európu. Uzatvára hranice. Nijaké lety z Indie, Pakistanu, alebo z iných krajín, kde sa to vyskytlo. A preto ten večer pred spaním pozeráš trochu CNN. Sánka ti klesne v údive, keď prekladajú z francúzštiny plačúcu ženu: Jej muž umiera v parížskej nemocnici na tú záhadnú chrípku. Prišlo to už do Európy. Vypukne panika.

Veľká Británia zatvára hranice, ale už je neskoro. South Hampton, Liverpool, North Hampton a je utorok ráno, keď prezident Spojených štátov vydá nasledovné vyhlásenie:

„Vzhľadom na riziko národnej bezpečnosti, všetky lety z a do Európy a Ázie sú zrušené. Ak sú vaši drahí v zámorí, je mi to ľúto. Nemôžu sa





vrátiť, kým na to nenájdeme protiliek.“

Za štyri dni je náš národ pohrúžený do neuveriteľného strachu. Ľudia predávajú malé masky na tvár.

Hovoria: „Čo keď to príde k nám?“ a kazatelia v utorok hovoria: „Je to trest Boží.“

Je streda večer a ty si na modlitebnom stretnutí v kostole, keď niekto pribehne z parkoviska a volá: „Zapnite rádio, zapnite rádio!“ a keď kostol počúva malý tranzistor postavený pred mikrofónom, ozýva sa správa: „Dve ženy ležia v nemocnici v Long Island a umierajú na tú záhadnú chrípku.“

V priebehu niekoľkých hodín sa zdá, že to zaplavuje krížom celú krajinu. Ľudia pracujú bez oddychu v snahe nájsť protilátku. Nič ale nezaberá. Kalifornia, Oregon, Arizona, Florida, Massachusetts. Je to akoby sa to valilo ponad hranice.

A potom sa odrazu rozšíri tá správa. Rozlúštili kód. Existuje liečba. Možno vyrobiť protilátku. Treba k tomu krv niekoho, kto nebol nakazený, a tak sa celým stredozápadom určite všetkými spôsobmi šíri núdzová správa, že každého prosia, aby urobil jednoduchú vec: „Zájdite do miestnej nemocnice na kontrolu krvi. To je všetko, čo od vás žiadame. Keď začujete v blízkosti sirény, zájdite rýchlo, pokojne a bezpečne do nemocnice.“

Keď tam ty a tvoja rodina prichádza v piatok neskoro večer, je tam už dlhý rad. Sestry a lekári vychádzajú, pichajú do prstov, odberajú krv a nalepujú štítky. Tvoja žena a deti sú s tebou, berú im krv a potom hovoria: „Počkejte na parkovisku a keď zavoláme vaše mená, tak môžete ísť domov.“

Postávaš so svojimi blízkymi, vystrašený, čuduješ sa, čo sa to na svete deje a či je to už koniec sveta.

Odrazu z nemocnice pribieha mladý muž a kričí. Kričí nejaké meno a máva papierom. Čo? Volá to meno ešte raz! A tvoj syn ňa pomyká za plece a hovorí: „Ocko, to som ja.“ Skôr, ako si to uvedomíš, schytia tvojho chlapca.“ Počkejte chvíľku. Prestaňte!“ A potom hovoria: „Je to v poriadku, jeho krv je čistá a nenakazená, jeho krv je stopercentná. Chceme sa presvedčiť, že nedostal tú chorobu. Myslíme si, že má tu správnu krvnú skupinu.“ O päť minút neskôr vychádzajú lekári a sestry, plačú a objímajú sa – niektorí sa dokonca smejú.

Je to prvýkrát, že niekoho vidíš smiať sa – za ten týždeň – a jeden starý lekár prichádza k tebe a hovorí. „Ďakujeme, pane. Váš syn má bezchybnú krv. Je čistá, rýdza a my z nej môžeme vyrobiť protilátku.“ Ako sa tieto slová rozšíria dookola po preplnenom parkovisku, ľudia kričia, modlia sa, smejú sa a plačú. Potom ale ten sivovlasý lekár odtiahne teba a tvoju ženu bokom a hovorí: „Môžeme na chvíľočku? Nemysleli sme si, že darca bude ešte len taký malý a my potrebujeme...“

potrebujeme podpísať prehlásenie o súhlase.“

A v tej chvíli starému lekárovi mizne úsmev a hovorí: „Nemysleli sme si, žeby to mohlo byť malé dieťa. Neboli sme pripravení. Potrebujeme ju všetku!“ „Ale, ale...“ nerozumieš. „Hovoríme o tomto celom svete. Prosím podpíšte. My – my ju naozaj potrebujeme všetku!“ „Ale nemôžete mu dať transfúziu?“ „Ak by sme mali čistú krv, mohli by sme. Môžete podpísať? Chcete podpísať...?“

V nemom tichu to urobíš. Potom oni povedia: „Chcete byť s ním ešte chvíľočku, kým začneme?“ „Dokážeš sa vrátiť? Dokážeš sa vrátiť do miestnosti, kde on sedí pri stole a pýta sa: Ocko, čo sa deje?“ Dokážeš ho vziať za ruku a povedať: „Synček môj, ty vieš, že ťa mám rád a nikdy by som nedopustil, aby sa ti stalo niečo, ak by to nemuselo byť. Rozumieš?“

A keď sa ten starý lekár vráti a povie: „Je mi to ľúto, ale my – my musíme už začať. Ľudia na celom svete umierajú.“ Dokážeš odísť? Dokážeš vyjsť von, zatiaľ čo on hovorí: „Otecko? Otecko? Prečo – prečo si ma opustil?“

A na ďalší týždeň, keď je slávnosť na počesť tvojho syna a niekto pritom spí a iní ani neprídu, lebo idú k vode a iní prídu s okázalým úsmevom a len predstierajú, že ich to zaujíma, nevyskočíš a nepovieš. „Môj syn zomrel pre teba! Nezaujímam ťa to?“

To je to, čo Boh chce povedať. „Môj syn zomrel pre teba! Vieš, ako veľmi sa ma to dotýka?“

Otče, keby sme to videli Tvojimi očami, tak nám to zlomí srdce. Možno teraz začneme lepšie chápať Tvoju veľkú lásku k nám.

(prevzaté z ev. východu)

Srdečne blahoželáme jubilantom

Pokorte sa pod mocnú ruku Božiu, aby vás časom povýšil. Na Neho uvalte všetky svoje starosti, lebo On sa o vás postará.

(1. Petra 5,6-7)

Doslova „uvaliť“ všetky svoje starosti na Pána Boha a potom ísť ďalej s istotou, že On sa o mňa stará – to je naša výsada!

Ale skúsenosť nám predsa chce vraviť: starosti zostávajú, znovu prídu, znovu nás trápia. Ako to urobiť? Ako sa vedieť spoľahnúť na Boha? Slová apoštola Petra: *uvalte na Neho svoje starosti...* musíme počúvať v súvislosti s veršom 6 a ten znie: *Pokorte sa pod mocnú ruku Božiu!* Pretože nad našimi želaniami, prosbami a túžbami stále stojí Božia vláda a moc. To znamená, že Boh vo svojej múdrosti a podľa svojej vôle, ktorej mnohokrát nerozumieme, vedie náš život a my, Božie deti, máme tejto vôle nášho Pána povedať: *Áno*.

Pokora pred Bohom je kľúčom k oslobodeniu od našich trápení. Uvaliť na Boha „*to svoje*“ môžem len vtedy, keď s pokorou verím. Presne tak ako

dieťa, ktoré príde za svojim otcom s prosbou, povie mu o svojom trápení a odchádza s vedomím: *Teraz to môj otec vie a zariadi to.*

Máj 2008:

90 r.: Hudcová Júlia; 87 r.: Ilavská Zuzana; 84 r.: Ilavský Daniel; 83 r.: Lukáčová Ema; 82 r.: Buknová Emília; 81 r.: Hostinský Július; 80 r.: Králik Ján, Vyšný Ernest; 79 r.: Murínová Anna; 78 r.: Tomčík Ján; 77 r.: Ondrušková Eva, Milanová Mária; 76 r.: Švihlová Margita, Kačaliak Viliam, Zvara Koloman; 70 r.: Repta Miloslav, Šimková Eva; 65 r.: Piovarčí Rudolf; 60 r.: Sališová Anna; 55 r.: Rezníková Viera, Staňák Stanislav; 50 r.: Kubík Miroslav, Mišurová Eva.

Jún 2008:

96 r.: Hrdinová Elena; 87 r.: Roháčiková Oľga; 84 r.: Žuchová Anna; 80 r.: Muriň Vladimír; 78 r.: Dušičková Emília; 77 r.: Mišurová Božena; 76 r.: Fafl Otakar; 65 r.: Kapolková Kamila, Pirohová Margita; 60 r.: Mlynarčíková Darina; 55 r.: Hrdinová Oľga; 50 r.: Ševčík Miloslav, Forgáčová Eva.

Júl 2008:

87 r.: Chlebová Alžbeta, Naháľková Jolana; 86 r.: Nováková Emília; 84 r.: Hlaváč Miroslav, Salvová Zuzana; 81 r.: Hrabušová Oľga; 80 r.: Kostolný Branislav; Lukáčová Berta; 77 r.: Rezák Emil; 70 r.: Laurošková Anna, Bešínska Kvetoslava; 65 r.: Štechová Marta; 60 r.: Macko Jaroslav, Kuna Vladimír, Benčík Ján; 55 r.: Martonová Soňa, Kloptová Ema, Strenková Libuša; 50 r.: Mičudová Lýdia.



August 2008:

89 r.: Guôthová Ľudmila; 85 r.: Balážová Berta; 84 r.: Vyšný Emil, Vallušová Janka, Sojček Oto; 83 r.: Medvecká Jarmila; 82 r.: Kocholová Zorka; 80 r.: Žuffová Viera, Macko Jozef; 79 r.: Allmanová Mária, Salvová Mária; 78 r.: Lukáč Marcel; 76 r.: Považanová Ema; 75 r.: Dírer Štefan; 70 r.: Kusková Anna; 60 r.: Špirková Anna, Hrdinová Eva, Chebenová Želmíra; 55 r.: Potocká Mária; 50 r.: Macková Mária.

***Prajeme vám milí naši jubilanti silu takejto pokornej viery,
takejto detinskej dôvery k nášmu všemohúcemu Bohu,
aby ste zažili tú istotu Božieho dieťaťa,
že dobrý Otec v nebi sa o vás postará.***

Milosť Božia nech je s vami teraz i naveky!

Čo znamená ukrižovaný...

Psychický stres - vedieť čo príde,
duševný strach - byť v takej chvíli sám,
úderý rímskeho biča,
pomliaždeniny od kovových guľčiek,
(ktoré sa ďalšími údermi trhajú),
roztrhaná koža od háčikov a úlomkov kostí,
(ktoré boli povpletané do kožených remienkov biča)
často až obnažená chrbtica,
vytrhané svalstvo...

...niekto sa po takomto bičovaní už na kríž ani nedostal...

Čo znamená ukrižovaný...

ležať na popraviske na surovom dreve s rozťahnutými rukami,
jeden tesársky klinec v ľavej ruke pretína hlavný nerv,
neopísateľná bolesť,
(vytvorili zvlášť pre ňu výraz excruciatio - z kríža)

druhý klinec pretína nerv pravej ruky,
bolesť,

tretí klinec do nohy,
štvrtý...

bolesť,
strašný výraz v tvári
a opäť bolesť...

Čo znamená ukrižovaný...
Výsmech, výkriky, nenávisť.

Čo znamená ukrižovaný...
dlhé umieranie...
nedostatok kyslíka
obrovské bolesti
zlyháva srdce...
...ukrižovaný...!

Čo znamená za nás

Za všetky zlé veci, ktoré som spravil a za všetky dobré, čo som neurobil
a mohol som, mal by som pykať ja!

Mal by som byť vyhnaný spreď Božej tváre a z Jeho blízkosti!

Mal by som trpieť naveky!

Mal by som žiť bez radosti!

Mal by som žiť bez pokoja!

Mal by som žiť bez nádeje!

Bez akejkoľvek istoty!

Mal by som mať psychický stres a duševný strach.

Mal by som mať dotrhanú kožu,

strašný výraz v tvári,

a klincami byť pribitý o drevo!

Mal by som mať v tele neopísateľnú bolesť,

mal by som byť nenávidený a na posmech,

mal by som visieť na svojom vlastnom kríži...

Aby to bolo spravodlivé.

Mal by som... podľa Božích zákonov.

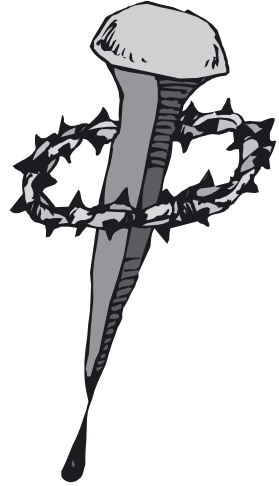
Mal by som a predsa nemusím!

Pretože Boží zákon lásky tu bol a je od začiatku sveta.

A už vtedy ma Boh miloval.

A namiesto mňa na kríž vybral svoje jediné dieťa, svojho Ježiša,

a to znamená za nás, za mňa, za teba!



Čo znamená ukrižovaný za nás

Ukrižovaný...

To mal byť môj údel za môj hriešny život, ale ja mám niekoho, kto
namiesto mňa dobrovoľne šiel „do toho“.

A On v smrteľnej úzkosti sa modlil: Nech sa stane Tvoja vôľa, Otče...

A ani v najväčšej bolesti a v najväčšej úzkosti a samote nezostúpil z kríža,
aj keď mohol.

Strýznený pre naše neprávosti.

Ukrižovaný namiesto mňa.

Ukrižovaný za nás.

Aj kresťania plačú...

Keď strácame milovaného človeka, v priebehu nášho zármutku hrá viera kľúčovú úlohu. **Viera** pri strate človeka **je balzam**, ktorý môže **premeniť zúfalstvo na nádej** a slzy plné trpkosti a úzkosti na slzy smútku plného istoty.

Kresťanstvo mení naše vnímanie zármutku, pretože **nám poskytuje odpovede** na otázky, ktoré si kládol už asi každý z nás.

- **Prečo to Boh dopustil?**
- **Je smrť absurdná alebo má zmysel?**
- **Aké sú rozdiely medzi obyčajnou nesmrteľnosťou a vzkriesením?**
- **Je život aj v nebi? A aký asi bude?**

Poznáte Ježišovu vetu: „*Blahoslavení zarmútení.....*“

Táto veta obsahuje dosť prekvapujúce tvrdenie, ktoré je jedným z mnohých paradoxov viery. Veď ako môže byť smútiaca osoba zároveň „veľmi šťastná“? (blahoslavený - makarios - znamená šťastný).

V akom zmysle som ako smútiaci blahoslavený? Akým spôsobom ma môže prežívanie smútku urobiť šťastným?

Zármutok je pre mňa príležitosť viac ako inokedy pocítiť lásku a empatiu iných ľudí. A takisto **je to príležitosť precítiť Božiu milosrdnú lásku, stretnúť Boha osobne** a snáď i iným spôsobom. Mnoho ľudí v čase zármutku nachádza úplne „nového Boha“.

Kristus zmenil význam zármutku zo straty milovanej osoby.

Ako máme teda plakať?

Viera nezastaví slzy, len zmení ich podstatu. Aj sám Pán Ježiš plakal. Bolo

to vtedy, keď mu zomrel priateľ Lazar; vtedy, keď sa dozvedel o tom, že Jána Krstiteľa popravili; v Getsemane, keď povedal: „*Veľmi smutná mi je duša....*“ V liste Židom čítame: „*v dňoch svojho telesného života hlasným volaním a slzami vysielal modlitby a prímluvné prosby k Tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti....*“

Úzkosť, slzy a zármutok, ktoré prežíval Pán Ježiš, sú najlepšou odpoveďou pre tých kresťanov, ktorí tvrdia, že „keby vaša viera bola silná, neplakali by ste.“ Nikde v Biblii nenájdete tento druh „*superduchovnosti*“, ktorá z nás nerobí viac podobných Kristovi, ale menej ľudských. To znamená, že zármutok je prirodzený, zdravý a nevyhnutný. Len potrebujeme nášš rovnováhu medzi slzami, ktoré sú prejavom hlbokéj bolesti a istotou, ktorá pochádza z našej nádeje v Krista. **Aj kresťania plačú, ale tie slzy sú slzami nádeje.**

Hoci smrť znamená oddelenie a odlúčenie, a to je ťažké vždy, na strane druhej veríme v existenciu nového vzácneho života po smrti, života, ktorý nám zabezpečil Pán Ježiš Kristus.

Takže **ako mám plakať?** Povieme si to na príklade Štefana.

- **S pokojom.** Bol nespravodlivo obvinený zo závažných činov a uprostred bezbožného davu ukázal obdivu-



hodnú mlčanlivosť ducha až tak, že všetci jeho oponenti uvideli jeho tvár ako tvár anjela. Ako je možné, že si človek aj v takejto situácii dokáže zachovať neochvejný pokoj? Odpoveď je viera.

- **S vierou.** Keby sa Štefan zame-ral len na veľkú nespravodlivosť, reagoval by úplne inak. Naučil sa, čo je nevyhnutné v čase veľkého utrpenia a najmä po smrti milovanej osoby. Viera pozerá hore, nie dole. Najhorší nepriateľ v období zármutku je sebaľútosť.
- **Bez zatrpknutosti.** Mal mnoho dôvodov, aby sa hneval. Mohol preklínať svojich mučiteľov, mohol obviňovať Boha za pasívne mlčanie v hodine jeho smrti. Ale on predtým, ako vydýchol zvolal: „*Pane, nepočítaj im tento hriech!*“ Štefanov postoj bol taký úchvatný, že zasial semienka neskoršieho obrátenia apoštola Pavla, ktorý sa predtým volal Saul. V Biblii sa píše v texte o Štefanovej smrti toto: „...*svedkovia si poodkladali šaty k nohám mládenca menom Saul....*“ a Saul – apoštol Pavol – neskôr vyznáva: Ježiš, ktorý „*keď mu zlorečil, nezlorečil. Keď trpel, nehrozil, ale porúčal*

Tomu, ktorý spravodlivo súdi.“

Ako reagovali učenici po smrti Štefana? „...*veľmi plakali za ním...*“ (Sk8:2). Prečo plakali, keď ich brat už bol s Pánom Ježišom? Veď Ježišovo zmŕtvychvstanie bolo stále veľmi aktuálne. Prečo potom plakali? Pretože viera nevyučuje bolesť.

Je čas radovať sa a čas plakať. Keď stratíme milovanú osobu, je čas na prejav pokoja, ale aj čas na prejav smútku. **Smútok nie je znak slabej viery.** Je len prejav toho, že tá stránka smrti, ktorú voláme *odlúčenie*, hlboko zraňuje naše city. Je to pravda, že nedokážeme zmeniť naše okolnosti. Tá strata sa nedá nahradiť.

Ale tiež platí, že na tieto okolnosti sa môžeme **pozerat očami viery**, ktorá nám umožňuje **premýšľať o vznikajúcej dúhe po búrke**. Prudkú búrku smrti strieda ticho dúhy. Dúha symbolizuje zmluvu medzi Bohom a človekom: „V Kristovi život víťazí nad smrťou.“ Preto nám Pán vraví: „*Neboj sa! Ja som prvý aj posledný a živý, bol som mŕtvy a hľa som živý na veky vekov a mám kľúče smrti a podsve-tia.*“ (Zj 1, 17-18)

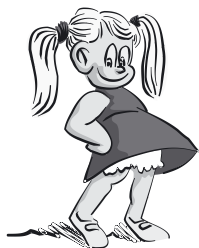
Podľa knihy Pavla Martinezu a Ali Hullovej: **Zármutok**
spracovala Ilona Bázliková

Z rokovania nášho zborového presbyterstva / konventu

20. 1. 2008 – zborové presbyterstvo sa zišlo na svojom ďalšom rokovaní, kde pripravilo všetky podklady na výročný zborový konvent, ktorý sa uskutočnil 10. 2. 2008 v rámci hlavných služieb Božích. Zároveň brat farár informoval zborové presbyterstvo o všetkých plánovaných podujatiach zboru.

10. 2. 2008 – Na výročnom zborom konvente bol odsúhlasený plán investícií a opráv – oprava kancelárie, oprava zvonov, oprava záchodov, oprava schodov na fare. Prítomní konventuáli schválili plánovaný rozpočet zboru na nový rok 2008 a prijali kňazskú správu aj správu o hospodárení za rok 2007.

♥ TAJNIČKA ♥



Túto krížovku pre nás s láskou pripravili Evka M., Domča F., Lukáš H., Roland S., Mirka K., Veronika N., Nikolka R., deti zo ZŠ Bystrická cesta pod vedením svojej učiteľky náboženstva, PaedDr. Evky Novákovej. Tajnička ukrýva jednu z udalostí, ktorá sa odohrala počas veľkonočných sviatkov.



1								Umývame si tam ruky
2								Živočích s veľkou papuľou (žije vo vode)
3				Znak kresťanov				
4				Nástroj na šitie				
5							Krstné meno Pálfyho	
6					Živočích, ktorý lezie po stromoch			
7							Sviatok, ktorý nám pripomína narodenie Pána Ježiša	
8				Meno prvého muža				
9				Muž, ktorý poslúchol Boha a postavil koráb				
10								Neskutočný, klamlivý, zdanlivý
11								Túto vlastnosť nemal Pán Ježiš. Sebeckto inak.

ČO SA UDIALO

24–26.12.2007 - v rámci služieb Božích poslúžil spevom a scénkou dorast, vianočným pásmom deti z detskej besiedky.

26.12.2007 - v rámci služieb Božích sme poďakovali bratovi Matejovi Bobuľovi za jeho dlhoročnú službu, ktorú vykonával ako kostolník CZ.

26.12.2007 - v EZD v Liskovej vystúpili s vianočným program deti a dorast z Liskovej.

7. –10.1.2008 - sa uskutočnil v spolupráci s BJB aliančný modlitebný týždeň.

20.1.2008 - sa uskutočnil ekumenický večer modlitieb za jednotu kresťanov v Jezuitskom kostole.

3.2.2008 - časť spevokolu sa rozlúčila v Nižnej Boci s dlhoročnou členkou nášho CZ, sestrou Adelou Vrtichovou.

15.–19.2.2008 - sa uskutočnil v Gerlachove zborový tábor pre dorast a konfirmandov nášho CZ, na ktorom sa zúčastnilo 17 mladých a 3 vedúci (tiež mladí ☺) spolu so zborovým farárom.

24.2.2008 - v rámci SB vystúpil dorast a konfirmandi so svojím programom, ktorý bol zároveň prezentáciou toho, čo sa udialo na tábore.

3.3.2008 - s nádejou vzkriesenia sme sa rozlúčili s dlhodobou členkou nášho CZ z Liskovej, sestrou Máriou Lukáčovou. Na pohrebnej rozlúčke poslúžil tiež spevom piesne „*Buď vôľa tvoja*“ zborový spevokol.



Poďakovanie bratovi Matejovi Bobuľovi za jeho dlhoročnú službu.



Ekumenické stretnutie



Vystúpenie detí na vianočných Službách Božích



Výlet dorastu v Gerlachove



Mladšia besiedka

V poslednom čísle občasníka Dedičstvo sme si spoločne charakterizovali jednotlivé temperamenty, ich silné a slabé stránky. Teraz si chceme spoločne ilustrovať tieto štyri temperamenty na niektoré biblické postavy.

Sangvinik



Najznámejším sangvinikom je asi **apoštol Peter**. Čokoľvek konal Peter, konal impulzívne, pod dohľadom svojich pocitov. Písmo hovorí, že keď ho Ježiš pozval, aby sa stal Jeho nasledovníkom, Peter hneď vstal zo svojej loďky, nechal všetky siete, všetky ryby a nasledoval Ho /Matúš 4: 18 - 22/. Neradil sa so svojou rodinou, rodičmi, ani dokonca so svojou ženou, jednoducho išiel za Ježišom. Peter bol zaujímavým impulzívnym rybárom. Keď boli všetci učeníci spoločne na lodi, aby sa prepravili na druhú stranu, prichádza za nimi Pán Ježiš, kráčajúc po mori /Marek 6: 45 - 52/. Všetci učeníci mali strach, okrem Petra. Keď videl Peter, ako Pán Ježiš chodí po mori, tak sa mu to zdalo dosť zaujímavé. Aj on chce robiť to, čo Ježiš. Pán Ježiš mu na to odpovedá - podľ. A tak Peter vystúpil z lode a začal chodiť po vode. Až keď prešiel určitú vzdialenosť od člna, uvedomil si, že: „*po vode sa predsa chodiť nedá*“. Len čo začal pochybovať, tak išiel pod vodu, začal sa potápať. Vtedy začal volať na Pána Ježiša: „*Pane, zachráň ma!*“ Sangvinik veľakrát vo svojom živote

volá: „Pane, zachráň ma!“, pretože sangvinik má sklon „skôr vyskočiť z člnu, než skúsiť, aká je voda.“

Šimon Peter patrila medzi tzv. „hovorcov učeníkov“. Kedykoľvek bolo potrebné niečo v skupine povedať, tak to Peter povedal. Kedykoľvek nebolo čo hovoriť, Peter aj tak hovoril. Na hore premenenia, vtedy, keď sa zjavil Mojžiš a Eliáš spolu s Ježišom, učeníci Jakub a Ján zanemeli od úžasu. Iba Peter nám tu niečo hovorí: „*Pane, tak je nám dobre, je dobré, že sme tu spolu. Ak chceš, ja postavím tu pre nás stany...*“ Nevieme, čo všetko tam ešte Peter hovoril, ale nakoniec tu vstupuje Boh Otec, ktorý hovorí: „*Toto je môj milovaný Syn, v tom sa mi zalúbilo. Jeho poslúchajte*“. /Marek 9: 2 - 8/ Sangvinik bude neustále rozprávať. Ak bude sangvinik predavačom, doslova vás „ukecá“, aby ste si danú vec kúpili. Peter vždy konal zo srdca. Keď bol Peter v getsemanskej záhrade, schytil svoj meč, aby vojakovi odťal ucho. Peter nebol vojakom, v civilnom zamestnaní bol rybárom, no predsa bol schopný odťat ucho. /Matúš 26: 47 - 56/

Šimon Peter bol veľmi impulzívny. Keď mal pravdu, tak skutočne mal pravdu. V texte /Mt. 16:13/ - Ježiš kladie otázku svojim učení-

kom – „čo hovoria ľudia o Synovi človeka?“ Po tejto všeobecnej otázke podávajú učenici správu o všeobecnej mienke. Potom ale dáva Pán Ježiš veľmi konkrétnu otázku – „a vy čo hovoríte, kto som ja?“ Kto odpovedá? Samozrejme, Šimon Peter. „Ty si Kristus, Syn Boha živého“ – to bola Petrova odpoveď a Pán Ježiš mu odpovedá – „máš pravdu, môj Otec ti to zjavil...“ Aký veľký kompliment pre Petra. Pár veršov za tým však čítame o tom ako Ježiš začal hovoriť o svojom utrpení, smrti, ale tiež o tom, že na tretí deň vstane zmŕtvych – /v.21/. Táto myšlienka pre Petra o tom, že jeho milovaný Majster má zomrieť, je pre neho neprijateľná. „To sa tebe, Pane, nikdy nestane“ – hovorí Peter. Ježiš sa potom pozrel na Petra a povedal – „chod' za mňa, Satan.“ Taký je život sangvinika. Keď majú pravdu, tak majú skutočne pravdu, keď sú vedľa, tak sú riadne vedľa.

Čítajme Mt. 26 kap. – jednu zo slabých črt sangvinika je, že sa zvyknú predvádzať. Hoci nemá v úmysle vyťahovať sa, jeho zámerom je povedať pravdu, ale to je vždy pravda pre danú chvíľu. To, čo cítia v danú chvíľu, je pre nich pravdou. Keď Peter hovorí s Ježišom, Pán Ježiš opäť hovorí o tom, čo sa s ním stane. „Prv, ako kohút dvakrát zakikiríka, tri razy ma zaprieš.“ Peter to zapiera – to sa za žiadnu cenu nestane. Keby ťa ktokoľvek tu zaprel, ja to určite nebudem – potvrdzuje Peter svoje slová. Ostatní učenici sa k Petrovmu vyznaniu tiež pridávajú. Sangvinik je vodcom davu, veľkým motivátorom.

Sangvinik má problém pochopiť svoju slabú vôľu. Povie, že ide niečo urobiť, v danej chvíli to myslí skutočne aj vážne, lenže keďže okolnosti života sa tak rýchlo menia, potom už nie je schopný robiť to, čo má v pláne. Sangvinik sa riadi určitým modelom. Keď je v prítomnosti ostatných kresťanov, ktorí ho podporujú, je veľmi silný. Keď je v prítomnosti nepriateľa, cíti sa veľmi slabý. A tak to bolo aj s Petrom. Peter bol vonku na nádvorí, keď za ním prišla žena a hovorila mu, že on bol tiež s Pánom Ježišom. Peter však povedal, že on toho človeka nepozná (Pána Ježiša). Neskôr za ním prišla iná žena a povedala mu to isté, no on sa zaprisaháva, aby tým zdôraznil, že on hovorí pravdu. Prísaha bola v tej dobe vážna vec. Peter opäť odchádza. Potom je obvinený tretíkrát – *tvój prízvuk ťa prezrádza, že si z Galileje*. Peter opäť zdôrazňuje, že toho muža nepozná. Len čo Ho po tretíkrát zapiera, kohút zaspieval ako predpovedal Pán Ježiš. Peter si hneď ako blesk spomenul na to, čo mu Pán Ježiš predpovedal. Peter vyšiel a horko plakal. To je typické konanie sangvinika. Keď vás sklámú, tak je im to skutočne veľmi ľúto. Majú výčitky svedomia. Okamžite vás prosia o odpustenie. Obyčajne odpustenie sprevádzajú aj slzy. Ale tí druhí majú veľakrát pochybnosti uveriť im. Tie slzy a výčitky už videli aj predtým.

Šimon Peter je klasickým príkladom toho, čo robí sangvinik, keď je v ťažkej situácii. Klame, aby sa dostal z ťažkej situácie, v ktorej sa

nachádza. Nátlak okolia je pre neho dosť silný. Hĺbka jeho výčítiek je jednoznačná. Keď čítame o Petrovi v evanjeliách, čítame o ňom ako o sangvinikovi, ktorý sa snaží žiť vo vlastnej sile. Až v Skutkoch je Peter naplnený Duchom Svätým a káže svoje prvé kázanie a tisíce ľudí sa rozhoduje pre Krista. Teraz je to už iný sangvinik. Ježiš už predtým predpovedal, že povaha Petrova, jeho charakter sa zmení. Keď Peter správne odpovedá na Ježišovu otázku, On mu hovorí, že sa bude volať Peter – jeho predchádzajúce meno bolo totiž Šimon. Rodičia v tej dobe dávali deťom mená až keď mali okolo dvoch rokov – keď sa nejako prejavili. Meno Šimon znamená: zmietaň, nerozhodný. Pán Ježiš mu hovorí, že On zmení jeho meno na Peter = skala, niekto, kto pevne stojí, koho vetry nemôžu zmietať. V evanjeliách nevystupuje Peter ako skala, nenájdeme ho tam. Táto osobnosť sa nachádza až v Skutkoch. Až potom, ako je Peter naplnený Duchom Svätým po svojom kázaní, ide s Jánom do chrámu a tam pri bráne je človek, chromý muž, ktorý ich prosí o peniaze. Peter hovorí – *peniaze nemám, ale to, čo mám, ti dám, v mene Ježiša Krista z Nazareta začni chodiť...* Chytil muža za jeho ruku a postavil ho – chromý začal chodiť. Keď potom vošiel do chrámu, aby oslavoval Pána, pýtali sa ho (chromého)– kto ti to spravil? On ukázal na Petra. Ihneď zatkli Petra a keďže tam bol s ním aj Ján, zatkli aj jeho. Priviedli ich pred radu a obvinili ich z rúhania. Predtým by asi Peter pravdepo-

dobne klamal, aby si zachránil svoj život, ale teraz naplnený Duchom Svätým sa smelo pred nich postaví. Aký rozdiel v Petrovom živote!

Melancholik

Je to jeden z najbohatších temperamentov. Melancholik má schopnosť prežívať celú škálu pocitov. Raz je úplne hore, potom úplne dole. Patrí tiež k veľmi nadaným ľuďom. Je veľmi talentovaný, má snahu byť perfekcionalistom, je veľmi citlivý. Dokáže oceniť umenie viac, než ktokoľvek iný. Najslávnejší umelci, vedci, hudobníci boli zväčša melancholici. Dokáže byť tiež veľmi náladový, kritický, pesimistický a zameraný na seba. Nemá ďaleko k tomu, aby bol negativistický. Potrebuje sa naučiť byť spokojný tam, kde sa práve nachádza. Keď si nebude dávať pozor, bude žiť iba z minulosti. Pozrime sa spoločne na to, ako sa v živote Mojžiša prejavili tieto negativistické črty.

Mojžiš bol pravdepodobne jedným z najobdarenejších mužov Starého zákona. Mal úžasnú múdrosť, úžasné vodcovské schopnosti. Mal schopnosť tri milióny ľudí presvedčiť k tomu, aby ich viedol jedným smerom – z Egypta do zaslúbenej zeme. Jednou zo silných stránok melancholika je, že je veľmi citlivý a dokáže rozlišovať veci. Dokáže vidieť, presvedčiť, prehliadnuť bežné veci a vidieť tiež dôsledky svojho konania. V Židom 11: 24 – 26 čítame, že Mojžiš mal sklony vedieť, čo sa stane. Ak sa potrebujete dobre rozhodnúť v nejakej veci, je dobré, keď sa môžete rozhodnúť spolu



s melancholikom.

Melancholik má často komplex menejcennosti. Často sa znevažuje, aj keď je veľmi obdarovaný. Stále chce byť lepším. Rovnako aj Mojžiš mal s tým problém - /Čítaj 2. Moj. 3. kap./ Keď sa mu Boh zjavil, Mojžiš mal veľké množstvo výhovoriek, prečo nemôže poslúchnuť Hospodina. Jeho prvou výhovorkou bolo:

- ja nemám žiaden talent. /2. Moj. 3:11/

Músime si však uvedomiť, že Mojžiš bol vychovávaný v najlepších školách, bol budúcim nástupcom faraóna, najvyšším predstaviteľom najdôležitejšieho štátu tej doby. Ale on to nevidel. Ale Pán Boh má odpoveď pre Mojžiša. V 2. Moj.3:12 mu Pán Boh odpovedá, že On bude s ním. Melancholik potrebuje mať na pamäti, že nepracuje vo svojej vlastnej sile, ale v sile, ktorú má od Boha. Možno on nie je dostatočne dobrý, dokonalý, ale Boh je.

- ja sa veľmi dobre nevyznám v teológii /2. Moj. 3:13/
Ja nie som schopný im to vysvet-

liť. Viem toho veľmi málo. Mojžiš bol presvedčený, že keď mu niekto položí takú otázku, na ktorú nebude vedieť on sám odpovedať, zlyhá. Je dobré pamätať na to, že nie je dôležité to, čo vieme, ale koho poznáme. Všetko, čo od nás Boh očakáva, je to, že sa podelíme s tým, čo On pre nás vykonal. Pán Boh sľubuje Mojžišovi, že On bude s ním.

- neuveria mi /2. Moj. 4:1/

Mojžiš má **strach** z toho, že ho ľudia zavrhnú. Melancholik dokáže veľmi ťažko zniesť to, že by ho niekto neprijímal. On chce, aby ho mal každý rád, ale už vopred vie, že si to nezaslúži /byť milovaný/. Dôvod, prečo mal Mojžiš tieto pocity, bol pravdepodobne ten, že si veľmi čerstvo spomínal na to, čo sa udialo pred 40 rokmi, keď chcel pomôcť Izraelcom - keď videl Egyptana, ako bil izraelského otroka - Mojžiš ho napokon zabil. Ale miesto toho, aby ho vtedy Izraelci vnímali ako pomocníka, vnímali ho skôr ako prekážku. Mojžiš si stále pamätal na to, ako bol pred 40 rokmi zavrhnutý vlastným ľudom. Uvažoval, že ak bol zavrhnutý pred 40 rokmi, aj teraz ho zavrhnú. Ale v 2. Moj. 3:15 - 18 čítame, čo mu na to Boh hovorí.

- má sklon neprijať prácu, ktorá sa má vykonať na verejnosti. /2. Moj. 4:10/

PB mal i pre toto odpoveď - 2. Moj. 4:11-12. Mojžiš stále nedôveruje Hospodinu, preto dostáva ako spoločníka Árona.

Strach nie je jediným problémom, ktorému musia melancholici čeliť. Ďalším problémom je ich **hnev**. Nik

sa nevie tak veľa hnevať ako melancholik. Vie, že by sa nemal hnevať. Mojžiš sa dokázal tiež veľmi veľa hnevať. Tento hnev ho doviedol až tak ďaleko, že nemohol vojsť s národom izraelským do zaslúbenej zeme. Mojžiš musel zostať s tými istými ľuďmi 40 rokov a nebolo to pre neho vôbec jednoduché. Oni sa neustále sťažovali a sťažovali, stále sa im niečo nepáčilo. Kedykoľvek potrebovali vodu, Pán Boh sa im o vodu postaral. Keď nemali chvíľu vody, ihneď reptali. /4.Moj. 20 kap. 2nn/. Mojžiš mal dojem, že musel hovoriť vždy v mene Božom, ale do tejto situácie ich priviedol Hospodín, aj ku tejto skale. Boh všetko pripravil a o všetko sa mal postarať. Namiesto toho, aby Mojžiš hovoril ku skale, 2 krát do nej udrel. Mojžiš tak svojím konaním zneuctil Boha a spôsobil tragédiu aj sebe. Hnev ho obral o vstup do zaslúbenej zeme. My potrebujeme prosiť Ducha Svätého, aby nám pomohol vysporiadať sa s naším hnevom.

Problémom melancholikov je aj ich **depresia**. V Biblii sú spomínaní traja muži, ktorí boli v takej depresii, že chceli radšej zomrieť. Boli to Jonáš, Eliáš, a Mojžiš. Mojžiš bol v takej depresii, že /4. Moj. 11: 1 - 15/ sa pýta Boha, prečo to všetko dopustil..., prečo musí takto trpieť... Mojžiš chcel radšej zomrieť.

Problémom Mojžiša a tiež melancholika je, že dovoľia, aby okolnosti, ktoré prežívajú, ovplyvnili aj ich postoje. Okolnosti by nemali ovplyvňovať náš život. Náš život sa skladá z 10% z okolností, ale 90%

je dané našimi postojmi k daným okolnostiam. V tomto živote sa nám stanú veci, ktoré nie sú príjemné. Ale je to práve náš postoj k týmto okolnostiam, ktorý určuje, či sme v takej depresii, že by sme radšej zomreli, alebo využijeme tieto okolnosti na to, aby sme Bohu viacej dôverovali a pevnejšie sa na Neho spofahli. My sami máme na výber a môžeme sa rozhodnúť, bez ohľadu na to, kde sa nachádzame, v akej situácii. Pamätajme na to, že okolnosti sa nezmenia naším postojom. Jediné, čo sa môže zmeniť, je náš postoj ku okolnostiam. Potrebujeme sa vložiť do Božích rúk a povedať Bohu - Pane, pôjdem aj do tohto trápenia s tebou.

Mojžiš bol veľkým vodcom, Pán Boh si ho použil k tomu, aby zapísal do najväčších detailov všetky Jeho nariadenia. Práve v tejto situácii sa ukázalo, čo bolo ďalším problémom u melancholika. Nevedel rozdeliť prácu. Je presvedčený, že aj on vie urobiť všetko najlepšie a preto nemá zmysel sa s tým deliť s inými. Nikto tu prácu neurobí tak dobre, ako on sám. To ho skoro zabilo. Až prišiel jeho svokor, ktorý ho musel na to upozorniť. Mojžiš sa musel naučiť delegovať prácu na niekoho iného. Mal veľké schopnosti a Pán Boh si ho použil k tomu, aby cez neho vykonal veľké veci. Ale tiež mal aj svoje slabosti. Kedykoľvek neposlúchal Boha, dostal sa do problémov. Mojžiš potreboval, a to isté platí aj pre nás, naučiť sa počúvať Boha.

(pokračovanie v ďalšom čísle)

Zuzana Jarabová

Od uzávierky DEDIČSTVA č. 3-2007 až doposiaľ v našom cirkevnom zbore

- **krst svätý prijali:**

Dominika Lúčanová, Bibiana Špirková (dospelá), Jakub Špirko, Lukáš Durdík z *Ružomberka*; Matúš Kostolný z *Liptovskej Štiavnice*.

- **rozlúčili sme sa v nádeji vzkriesenia s týmito bratmi a sestrami:**

Pavel Šmál z *Likavky*, Dušan Chovan z *Ludrovej*, Miloslav Hrabuša z *L. Štiavnice*, Anna Sleziaková z *L. Sliachov*, Mária Bobulová z *Liskovej*, Mária Bobulová z *Ružomberka*, Magdaléna Bukovenová, Zdenka Kompišová, Margita Pišeková, Adela Vrtichová z *Ružomberka*, Vladimír Dodič z *Likavky*, Martin Zaňko zo *Štiavnice*, Mária Hadačová z *Ružomberka*, Anna Šimková z *Ružomberka*, Mária Lukáčová z *Liskovej*.

Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu

2%

Občianske združenie Vl. P. Čobrdu sa na Vás s dôverou obracia so žiadosťou o podporu formou poskytnutia 2-percentného podielu zaplatenej dane z príjmu za zdaňovacie obdobie 2007. Získané prostriedky hodláme využiť na projekty uvedené nižšie v pláne činnosti /viď. A - C/

Občianskeho združenia Vladimíra Pavla Čobrdu na rok 2008.

A) Podporiť účastníkov táborov:

- pre deti (3.-9.8. 2008 Veľký Slavkov - oblasť Vysokých Tatier)
- pre dorast (15.-19.2.2008) Gerlachov + letný tábor dorastu: presný termín a lokalita budú ešte určené).
- víkendové stretnutie pre mladé rodiny s deťmi: presný termín a lokalita budú ešte určené

B) Podporiť účastníkov poznávacieho zájazdu (plánovaný termín je 28.6 - 29.6.2008. Plánovaná trasa je Modra, Pezinok, Bratislava. Súčasťou zájazdu je zúčastniť sa stretnutia kresťanov 6 národov v Bratislave).

C) Podporiť zborový deň - plánovaný termín je 22.6.2008 (nedeľa - záver školského roku)

Postup krokov na poukázanie 2% zaplatenej dane:

A/ Ak vám ročné zúčtovanie zaplatených preddavkov na daň robí zamestnávateľ:

1. Požiadajte mzdové oddelenie o vystavenie tlačiva **Potvrdenie o zaplatení dane** - s uvedením podpisu a pečiatky zamestnávateľa.
2. Vyplňte si tlačivo **Vyhlásenie...** Pokyny na výpočet 2% dane sa nachá-

dzajú pod riadkom 9 a 10. Nezabudnite vyplniť riadok 11 – dátum zaplataenia dane.

3. Odovzdať Potvrdenie a Vyhlásenie na daňovom úrade podľa vášho bydliska do 30. 4. 2008.

B/ Ak si sami – fyzické a právnické osoby – podávate daňové priznanie,

Vyhlásenie sa nachádza priamo v tlačive na daňové priznanie. Termín odovzdanie daňového priznania je 31. 3. 2008

Údaje o prijímateľovi:

Právna forma: občianske združenie **IČO:** 37 904 825

Obchodné meno/názov: Občianske združenie Vladimíra Pavla Čobrdu

Sídlo: A. Bernoláka 11, 034 01 Ružomberok

Už predtlačené formuláre sú k dispozícii na našom farskom úrade (jeden exemplár je aj súčasťou tohto čísla) alebo na www stránke: <http://ecavrbk.szm.sk>.

Ďakujeme Vám za Vašu priazeň!

*David Bázlik
predseda výboru obč. združ.*

*Zuzana Jarabová
hospodár výboru obč. združ.*

Aj smiech je Boží dar

- Vladko, - pýta sa pán farár na náboženstve, - môžeš mi povedať, prečo sa Pán Ježiš po svojom vzkriesení ukázal najskôr ženám?
- Áno, pán farár. Chcel, aby sa to čo najrýchlejšie roznieslo!

Malý Janko sa modlí:

- Pane Bože, veľmi ťa prosím, buď taký dobrý a dávaj vitamíny do zákuskov, cukríkov a čokolády a nie do špenátu a mrkvy.

Malý Janko príde na faru a hovorí kňazovi:

- Pán farár, moja mama vás prosí, aby ste sa v nedeľu po kázni pomodlili za dážď a tu vám posiela pohár fazule.
- Janko, odkáž mamičke, - hovorí pán farár, - že urobím, ako si želá. Či bude pršať, neviem, ale vetry budú určite!



Zborové podujatia najbližšieho obdobia

- 9.3. 2008 - **smrtná nedeľa** – pašiové služby Božie o 10.00 hod.
- 9.3.2008 - **nešporné služby Božie v EZD Lisková**
so svedou a VP o 15:00 hod.
- 10.-13.3.2008 - pôstny modlitebný týždeň v zborovej sieni na fare
so začiatkom vždy o 18:00 hod.
- 15.3.2008 - o 8:30 hod. veľkonočné upratovanie kostola.
- 16.3.2008 - **kvetná nedeľa** – pašiové služby Božie o 10.00 hod.
Po skončení SB (približne o 11:15) **spoved' s VP**.
- 16.3.2008 - **nešporné služby Božie** o 14:00 v Liptovskej Štiavnici
(u sestry Kráľovskej) **so svedou a VP**.
- 20.3.2008 - **zelený štvrtok** – večerné služby Božie
so svedou a VP so začiatkom o 18:00 hod.
- 21.3.2008 - **veľký piatok** – pašiové služby Božie o 10:00 hod.
Po ich skončení (približne o 11:15) **spoved' s VP** (z paší).
- 21.3.2008 - služby Božie v domove dôchodcov Nádej v Likavke
o 16:30 hod. **so svedou a VP**.
- 23.3.2008 - **1. slávnosť veľkonočná** - hlavné služby Božie o 10:00 hod.
- 23.3.2008 - nešporné služby Božie v EZD Lisková o 15:00 hod.
- 24.3.2008 - **2. slávnosť veľkonočná** - hlavné služby Božie o 10:00 hod.
- 24.5.2008 - skúška konfirmandov o 17:00 hod.
- 25.5.2008 - **slávnosť konfirmácie so začiatkom o 9:30 hod.**
- 22.6.2008 - **zborový deň** – záver školského roku s vystúpením detí
- 28-29.6.2008 - **zborový zájazd** (stretnutie kresťanov 6 národov
v Bratislave)
- 3.-9.8. 2008 - **letný detský tábor** - Veľký Slavkov – oblasť Vysokých Tatier
7. - 10.8.2008 - **Campfest** (kresťanský hudobný festival nielen pre mladých),
ranč v Kráľovej Lehote



SRDEČNE VÁS POZÝVAME!

OZNAMY

ÚRADNÉ HODINY NA EV. A. V. FARSKOM ÚRADE

(A. Bernoláka 11, telefón: 044/43 22 198):

pondelok, streda, piatok: 9.00 hod. – 11.30 hod.

- Úprimne vám **ďakujeme** za milodary, ktoré viacerí z vás venovali pre činnosť nášho cirkevného zboru, na občasník DEDIČSTVO. „*Ochotného darcu miluje Boh!*“ (2. List Korintským 9,7).
- Plánovaný termín výberu cirkevného príspevku stanovený zborovým konventom bude **v apríli a máji**. Výška príspevku je 200,- Sk na pokrsteného člena zboru. **Pokiaľ sú v rodine 3, prípadne viac nezaopatrených detí, rodina platí CP iba za dve deti.**

HYMNA LÁSKY

Najprv si nájdite v Biblii 1. list Korintským 13. kapitolu a prečítajte si Pavlovu hymnu lásky, ale nemusíte, ak ju viete naspamäť ☺.

1. list Korintským 13 – Verzia pre všedný deň

Keby som dokonale vyzdobila dom nádhernými kvetmi a ozdobami, no nemala by som dost lásky pre moju rodinu,

nie som nič iné ako dekoratérka.

Keby som sa lopotila v kuchyni, napiekla tie najlepšie koláče, uvarila gurmánske špeciality a nádherne prestrela stôl, no nemala lásku k mojej rodine,

nie som nič iné ako kuchárka.

Keby som pomáhala variť jedlo pre bezdomovcov, spievala piesne v dome dôchodcov, či všetok môj majetok darovala na charitu, no nemala lásku k starým, či núdzným ľuďom,

nič mi to nepomôže.

Keby som robila veľa dobrých skutkov, pokúsila sa spravodlivo žiť a v chóre spievala chválospevy, no nemala by som Ježiša Krista vo svojom srdci,

tak som vlastne nepochopila, o čo v živote ide.

Láska preruší pečenie, aby objala dieťa.

Láska nechá na chvíľu ozdobovanie a pobožká manžela.

Láska je priateľská aj napriek zhonu a stresu.

Láska nezavídí iným krásny dom a úžasné auto.

Láska nekričí na deti, aby nezavadzali,

ale je vďačná za to, že sú a že práve stoja v ceste.

Láska nedáva len tým, ktorí môžu tiež niečo dať,

ale s radosťou obdarúva práve tých, ktorí dar nemôžu opätovať.

Láska všetko znáša, všetkému verí, vždy je plná nádeje, všetko pretrpí.

Láska nikdy neprestane.

*Drahý riad sa rozbije, perlový náhrdelník sa roztrhne, ani jedna zo zemských vecí nevydrží večne, ale **DAR LÁSKY** zostane **NAVŹDY**.*

(prevzaté z kresťanského časopisu ethos)



DEDIČSTVO – občasník Cirkevného zboru Ev. cirkvi a. v. v Ružomberku, určený pre jeho vnútornú potrebu. **Ročník XII., číslo 1/2008. Náklad:** 840 výtlačkov. **Toto číslo pripravili:** David Bázlik, Ilona Bázliková, Zuzana Jarabová, Eva Nováková. Foto: Rastislav Sabucha. **Redakcia:** Ev. a. v. farský úrad, A. Bernoláka 11, 034 01 Ružomberok, **tel.:** 044/432 21 98; **e-mail:** ruzomberok@ecav.sk; **http://ecavrbk.szm.sk.** **Nepredajné.** Pre orientáciu tých, ktorí chcú svoj zborový časopis podporiť: **náklady na výtlačok sú 20,- Sk.** Za dary na tlač občasníka vám vopred **úprimne ďakujeme.** Uzavierka tohto čísla bola 3.3.2008.

Od:

EVANJELICKÝ A. V.

FARSKÝ ÚRAD

A. Bernoláka 11

034 01 RUŽOMBEROK

tel.: 044/4322198

e-mail: ruzomberok@ecav.sk

<http://ecavrbk.szm.sk>